

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J. R.**, zastoupeného JUDr. Petrem Dítě, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Horní náměstí 19, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2011 č.j. KUOK 75126/2011, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 19.4.2011 č.j. MMPr/058015/2011, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně, že ke dni 18.1.2011 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu).

Ve všech 7 případech se jednalo o rozhodnutí v blokovém řízení. Žalobce namítl proti přestupku ze dne :

- 1) 26.10.2007, že blok č. 2987285 nemá identifikaci přestupce, není popsáno jednání ani právní kvalifikace;
- 2) 25.9.2008, že blok č. 3076663 nemá identifikaci přestupce, není popsáno jednání ani právní kvalifikace;
- 3) 14.10.2008, že blok č. 3076969 nemá vyplněnu dobu spáchání přestupku a blok č. 3076970 nemá vyplněnu dobu přestupku, chybí popis jednání a podpis žalobce;
- 4) 12.11.2008, že blok č. 20010162255 nemá vyplněnu dobu spáchání přestupku, jako místo spáchání je uvedena jen ulice, chybí obec, jednání je uvedeno jen obecně. Žalobce si nepamatuje, že by se tohoto přestupku vůbec dopustil, a pokud by bylo prokázáno, že ano, nedal souhlas s projednáním v blokovém řízení, z toho důvodu chybí na bloku jeho podpis. Žalobce zde argumentoval rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) sp.zn. 8 As 68/2010. Identifikace žalobce na bloku je nesprávná, neodpovídá číslo občanského průkazu;
ve všech těchto případech byl porušen § 85 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon);
- 5) 25.4.2010, že sice při řízení vozidla neužil bezpečnostní pásy, ale nemohl tak učinit ze zdravotních důvodů (které konkrétně rozvedl v žalobě). Žalobce připustil, že u sebe při kontrole neměl lékařské potvrzení, avšak podle něj nebyla naplněna materiální stránka přestupku, nebyl ohrožen zájem společnosti;
- 6) 18.8.2010 totéž jako k přestupku ad 5);
- 7) 18.1.2011, že sice při řízení vozidla neužil bezpečnostní pásy, ale nemohl tak učinit opět ze zdravotních důvodů. Tentokrát však již měl vystaveno lékařské potvrzení a měl je u sebe při kontrole;

Žalobce dále namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které se podle něj prakticky vůbec nezabývaly žalobcovými námitkami.

Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a také na závěry Policie ČR, která neshledala důvodným podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení. K přestupku ze dne 12.11.2008 žalovaný doplnil, že se jednalo o blok na pokutu na místě zaplacenou, jehož náležitostí není podpis přestupce.

U jednání žalobce navíc uvedl k přestupku ad 4), že na bloku je chybně uvedeno jeho datum narození, a k přestupku ad 7), že sice lékařské potvrzení v době kontroly již měl vystaveno, ale zapomněl si jej vyzvednout u lékaře.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů, v nich pouze uvedl, že podal podnět k přezkumnému řízení ohledně přestupků s bezpečnostními pásy (zde uvedenými pod body 5, 6 a 7). Později namítl k přestupkům zde uvedeným pod body 1, 2 a 3, že si jich není vědom. Správní orgán I. stupně shromáždil podklady (oznámení o uložení pokuty, kopie jednotlivých pokutových bloků), žalobce se seznámil s podklady pro rozhodnutí a vyjádřil se k nim. Správní orgán I. stupně vydal dne 19.4.2011 rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítl. V odůvodnění se konkrétně zabýval jednotlivými skutky i námitkami žalobce (str.4-5). Žalobce podal odvolání, na jehož základě žalovaný změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně (upřesnil ho tím, že rozepsal záznamy jednotlivých bodů k jednotlivým dnům). Žalovaný se v odůvodnění zabýval konkrétně a podrobně všemi jednotlivými odvolacími námitkami žalobce.

Ustanovení § 123b zákona o silničním provozu předpokládá, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f citovaného zákona také není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. V řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. Tento závěr vyplývá z judikatury NSS. V rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, www.nssoud.cz, NSS sice na jedné straně připomněl presumpci správnosti aktů orgánů veřejné moci, na druhé straně však zdůraznil, že v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb.NSS, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

Tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

Podle § 85 odst. 4 věta druhá přestupkového zákona, (pověřené osoby – pozn. soudu) na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Jak vyplývá z obsahu správních spisů, při kontrole v 1. případě byly vydány dva bloky (navazující na sebe v číselné řadě), každý v hodnotě 100 Kč. Na bloku nižšího čísla je uvedena identifikace přestupce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu), popis skutku i jeho právní kvalifikace a na druhém, navazujícím bloku je jméno, příjmení, datum narození přestupce a právní kvalifikace přestupku, oba bloky jsou přestupcem podepsány. Stejná situace je u přestupku ad 2). Z výše uvedeného jednoznačně plyne bezprostřední souvislost bloků, když navíc soud upozorňuje na to, že pro zápis bodů by stačily již ony bloky nižších čísel, proti nimž žalobce ničeho nenamítal. Námitky ad 1) a 2) nejsou důvodné.

Také u přestupku ad 3) byly vydány dva bloky, na obou je – v rozporu s tvrzením žalobce - uvedena doba přestupku (12.30). Na druhém z bloků je jednání charakterizováno ustanovením právního předpisu (§ 6 odst. 1 písm. a/ zákona o silničním provozu), což považuje soud za dostatečné s ohledem na to, že toto ustanovení zahrnuje jen jednu skutkovou podstatu. S ohledem na již zmíněnou bezprostřední souvislost obou vydaných bloků nepovažuje soud za rozhodující, že na druhém z bloků skutečně schází podpis přestupce, neboť je uveden na prvním z těchto bloků. Ani námitka ad 3) není důvodná.

Ohledně přestupku ad 4) byl vydán jen jeden blok. Na rozdíl od tvrzení žalobce obsahuje tento blok uvedení doby spáchání skutku (7.55) a jednání není uvedeno obecně, když je zde napsáno „radar 37 km/h“ a § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 přestupkového zákona (opět ustanovení zahrnující jen jednu skutkovou podstatu). S žalobcem lze souhlasit v tom, že na bloku je uvedena ulice (Rooseveltova) a nikoli obec, avšak na bloku je zároveň razítko Statutárního města Olomouc, z čehož soud dovozuje, že přestupek projednávala městská policie právě tohoto města, na jeho území (srov. vymezení působnosti obecní policie v zákoně č. 553/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Námitka žalobce o nesprávném datu narození byla vznesena poprvé až u jednání soudu, tedy evidentně opožděně (srov. § 72 odst.1, 4 s.ř.s.), přesto k ní soud uvádí, že tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě, neboť na bloku je uvedeno datum narození přestupce 25.5.1959, tedy shodně s datem, které žalobce sám uvedl v žalobě. Pokud jde o číslo občanského průkazu, to je na bloku velmi špatně čitelné, mohlo by jít o číslo X nebo o číslo X. Žalobce neuvedl v žalobě konkrétně, jakou chybu v tomto čísle namítá. Soud porovnal číslo na tomto bloku

s číslem OP uvedeným na bloku, proti němuž žalobce ničeho nenamítal (první z bloků u přestupku ad 3/) a také s číslem OP žalobce, uvedeným na lékařském potvrzení z 17.1.2011, které je součástí správního spisu, a dospěl k závěru, že správně má znít poslední trojčíslí X. I přes to, že rukopis na bloku umožňuje obojí výklad, má soud za to, že číslo občanského průkazu je jen jednou z více náležitostí identifikace přestupce a všechny ostatní byly na bloku uvedeny správně (jméno, příjmení, datum narození, bydliště), takže byl přestupce charakterizován dostatečně.

K tvrzení žalobce, že si nepamatuje, že by se tohoto přestupku dopustil, soud poukazuje na shora uvedenou judikaturu (str. 3 tohoto rozsudku), když tvrzení žalobce je naprosto obecné a nenabízí žádnou alternativu (např. důvody vylučující možnost, že by se žalobce vůbec mohl pohybovat daného dne na daném místě).

K námitce chybějícího podpisu na bloku ze dne 12.11.2008 je vhodné připomenout znění § 85 odst. 3 přestupkového zákona : *Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.* Podle krajského soudu tedy, v případě, že je pokuta zaplacená na místě, zákon nevyžaduje podpis přestupce na bloku. Soudu je samozřejmě známo rozhodnutí NSS ze dne 29.12.2010 č.j. 8 As 68/2010-81, na které žalobce poukázal, avšak ve zmíněné věci řešil soud jinou otázku - zda je v blokovém řízení rozhodnuto již ústním oznámením o přestupku nebo až vystavením bloku. Ve věci se jednalo o situaci, kdy pokuta nebyla zaplacená na místě, a NSS dospěl k závěru, že *takovým okamžikem je okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou.* Zmíněný judikát a výše uvedený názor krajského soudu tedy nejsou v rozporu. Námitka ad 4) není důvodná.

K námitkám ad 5) až 7) je třeba předeslat, že s ohledem na jejich charakter nemají místo v tomto soudním řízení. Měly být uplatněny (a také byly) v podnětu k přezkumnému řízení, neboť se netýkají evidence bodů, ale hodnocení samotného přestupku. Nad rámec soud uvádí, že ze sdělení Policie ČR ze dne 8.3.2011 a ze dne 30.3.2011 vyplývá, že podnět žalobce nebyl shledán důvodným, když v případě přestupků ad 5) a 6) žalobce při kontrole neměl žádné lékařské potvrzení, na jehož základě by nebyl povinen použít pásy, a v případě přestupku ad 7) bylo shledáno účelovým tvrzením zástupce žalobce o tom, že žalobce pouze opomněl ukázat hlídce lékařské potvrzení, neboť hlídkující příslušníci vypověděli, že jim žalobce sám uvedl, že potvrzení nemá. K tomu soud ještě poznamenává, že u dnešního jednání žalobce osobně sdělil, aniž by na to byl soudem tázán, že lékařské potvrzení si zapomněl vyzvednout u lékaře – což je v rozporu i s tvrzením žalobce v žalobě. Námitky ad 5), 6) a 7) nejsou důvodné.

Na rozdíl od žalobce soud dále neshledal odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně ani žalovaného nepřezkoumatelnými, když – jak vyplývá ze správních spisů – oba správní orgány se konkrétně a pečlivě zabývaly jednotlivými námitkami žalobce.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ě n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. listopadu 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu